

اخبار

مسابقات جام جهانی فوتبال در سینماها پخش می‌شوند؟

کمتر از یک ماه تا شروع مسابقات فوتبال جام جهانی باقی مانده و برخی سینماگران درخواست پخش این مسابقات را در سالن‌های سینما مطرح کرده‌اند.

به گزارش ایسنا، از سال‌های گذشته همواره پخش مسابقات فوتبال مهم داخلی و تورنمنت‌های بین‌المللی در سالن‌های سینما محل بحث بوده و برخی اهالی سینما مخالفت‌هایی را مطرح می‌کردند، در حالی که گروهی دیگر این کار را نه تنها کمک مالی به سالن‌های سینما می‌دانستند، بلکه آن را فرصتی هیجان‌انگیز برای تماشای فوتبال به صورت خانوادگی عنوان می‌کردند.

این موضوع در شرایطی که ۲۵ روز تا شروع مسابقات جام‌جهانی ۲۰۲۶ باقی مانده و ایران هم یکی از شرکت‌کنندگان در این رویداد بزرگ است بار دیگر مطرح شده است و محمد قنبری درخواسی به انجمن سینماداران ارائه شده تا پخش مسابقات جام جهانی فوتبال در سینماها، در شورای صنفی نمایش مطرح شود و در صورت موافقت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پیگیری‌های لازم برای گرفتن مجوز از نیروی انتظامی هم انجام شود.

البته با توجه به اختلاف ساعت زیاد میان ایران و کشورهای برگزارکننده این مسابقات (امریکا، کانادا و مکزیک) احتمالاً امکان پخش تمام بازی‌ها ممکن نخواهد بود و قنبری هم در این مورد بیان کرد: مسابقاتی که از غروب تا پامداد برگزار می‌شوند، می‌توانند در سینماها پخش شوند.

برنامه بازی‌های ایران در دور گروهی جام جهانی ۲۰۲۶، در روزهای ۲۶ خرداد ساعت۴:۳۰ صبح (ایران - نیوزیلند)، ۳۱ خرداد ساعت ۲۲:۳۰ (بلژیک ایران) و ۶ تیر ساعت ۶:۳۰صبح (مصر - ایران) است.

اگرچه در دفعات پیشینی که درخواست پخش بعضی فوتبال‌ها در سینما مطرح شده بود، موضوع خیلی جدی گرفته نشد یا پاسخ مثبتی نگرفت به نظر می‌رسد این بار شرایط متفاوت از گذشته باشد چرا که سالن‌های سینما از حدود پنج ماه گذشته شرایط سختی را پشت سرمی‌گذارند و رکود سنگینی بر گیشه سینماها حاکم است. از آنجا که صاحبان برخی فیلم‌هایی که سینماداران پیش‌بینی می‌کنند می‌توانند در جذب مخاطب موفق باشند، راضی به اکران نیستند پخش مسابقات فوتبال می‌تواند راه حل موثقی برای جبران خسارت‌های ناشی از افت مخاطب باشد.

بهناز نازی درگذشت

بهناز نازی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون که با سرطان مبارزه می‌کرد، درگذشت.
بهرام بدخشانی، همسر این بازیگر با اعلام این خبر به ایسنا گفت که بهناز نازی، عصر امروز، شنبه ۲۶ اردیبهشت ماه از دنیا رفت.

این بازیگر در چند روز اخیر به دلیل وخامت حالش در بخش مراقبت‌های ویژه بستری بود و پزشکان برای سهولت در درمان، او را به خواب مصنوعی برده بودند.

به گفته بدخشانی، مراسم خاکسپاری او متعاقباً اعلام می‌شود.

بهناز نازی، زاده دی ماه ۱۳۴۶ از بازیگران شناخته‌شده تئاتر و از اعضای ثابت گروه تئاتر «شایا» است. تماشگران تئاتر نقش آفرینی‌های او را در نمایش‌هایی چون «سقراط»، «شواکیع سرپاز ساده‌دل»، «دختری با شغل ارغوانی»، «روزگاری برای بودن»، «مکبث» به کارگردانی حمید نعیمی، «آژاکس»، «کالون و قیام کاستلیون» به کارگردانی آرش دادگر، «داستان‌های کارور» اثر مشترک دادگر و نعیمی، «گمسار» کار شهرام کریمی، «محبوبیه‌ها» به کارگردانی ژاله صامتی و … به یاد دارند.

نازی، دانش‌آموخته طراحی صحنه و لباس از دانشکده هنر و معماری است و در سال‌های آغازین فعالیت خود طراحی صحنه و لباس نمایش‌هایی مانند «روزنه»، کار حمید نعیمی، «روزگار طولانی تنهایی»، کار شهرام کریمی و «انتظار با بوی نرگس» که به کارگردانی عباس غفاری را بر عهده داشته است اما فعالیت هنری او در سال های بعدی با بازیگری ادامه پیدا کرد.

«هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران» از روز شنبه ۲۶ اردیبهشت‌ماه شروع به کار خواهد کرد و این درحالی است که اوضاع اقتصادی صنعت نشر به ویژه در حوزه کتاب رسماً خراب است. صنعت نشر ایران اکنون در نقطه‌ای ایستاده است که دیگر نمی‌توان آن را با مسکن‌های مقطعی نظیر «نمایشگاه» یا «پارانه‌های خرد» نجات داد.

به گزارش اقتصاد۱۳، این صنعت، امروز آیینه تمام‌نمای اقتصادی است که نفس‌هایش در میان فشارهای بین‌المللی، آتش‌بس‌های شکننده و تورم فزاینده، به شماره افتاده است.

اقتصاد نشر در سایه اضطراب جمعی و سفره‌های خالی

نمی‌توان وضعیت کتاب را جدای از اتسفر عمومی جامعه تحلیل کرد. ایران در سال ۱۴۰۵، روزهای عجیبی را سپری می‌کند: از سویی سایه سنگین درگیری‌های منطقه‌ای و هزینه‌های گزاف نظامی بر بوجه عمومی سنگینی می‌کند و از سوی دیگر، وضعیت «نه جنگ و نه صلح» باعث شده است که جامعه در یک حالت «تعلیق و اضطراب» دائمی به سر برد.

در چنین شرایطی، اولویت‌های سب خرید خانوار به وضوح تغییر یافته است. وقتی نرخ دلار مرز ۱۹۰ هزار تومان را لمس می‌کند و تورم بخش خوراک‌ی‌ها روز به روز بیشتر می‌شود، کتاب نه به عنوان یک کالای فرهنگی، بلکه به عنوان یک «اضافه غیرضروری» از فهرست خرید حذف می‌شود. اما فاجعه فقط مالی نیست؛ روان‌شناسی اجتماعی نشان می‌دهد جامعه‌ای که درگیر اضطراب بقا و بیگیری لحظه‌ای اخبار جنگ و قیمت ارز است، اساساً مجالی برای تمرکز و تاملی بی‌ارت مطالعه ندارد. کتاب خواندن نیازمند آرامش ذهنی است که در شرایط بحرانی فعلی، حکم کمی‌ا را دارد.

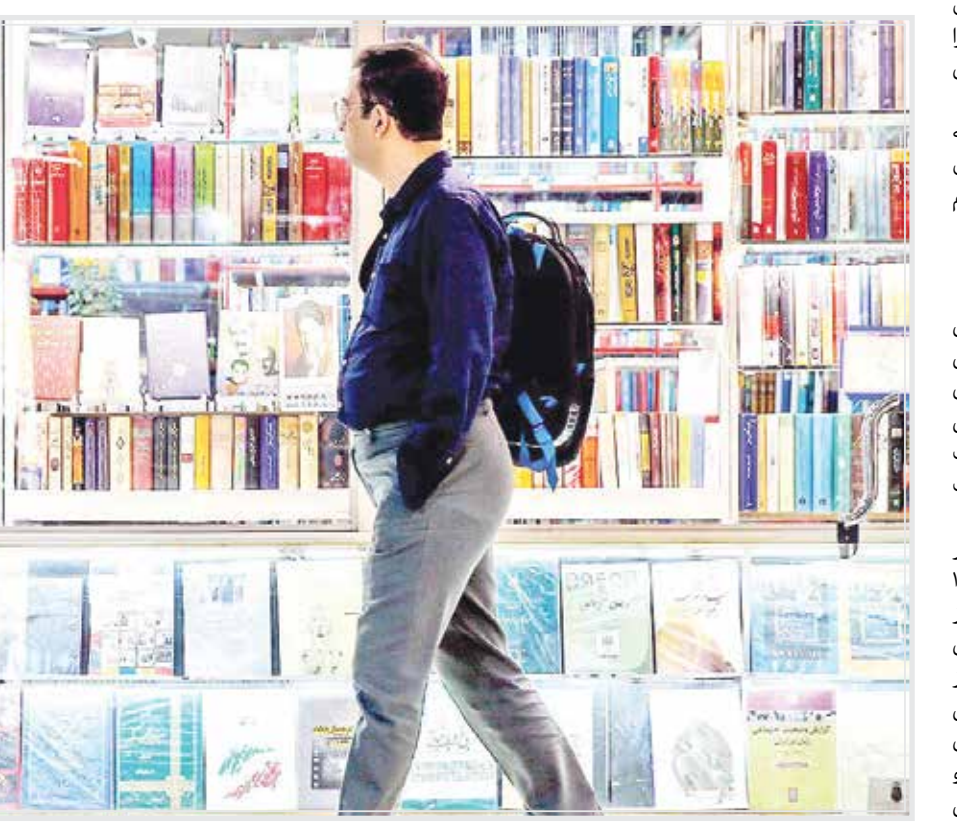
در چنان‌که، علت اصلی در بهمریختگی این بازار است. دراروش نویدگویبی، مدیر انتشارات نوید، در گفت‌وگویی تکان‌دهنده با خبرگزاری ایسنا،نمای‌عریان از این فروپاشی ارائه می‌دهد. او می‌گوید: «۳۰۰ روز قبل از کاغذفروشی که ۵۰ سال است با او کار می‌کنم، کاغذ خواستم که قیمت کاغذ را چهار میلیون و ۵۰۰ هزار تومان گفت، در حالی که همین کاغذ هشت ماه قبل یعنی نیمه اول ۱۴۰۴، یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان بود. ملزومات نشر و خدمات چاپ، صحافی و لیتوگرافی هم به همین صورت با افزایش قیمت مواجه است. البته الان همان کاغذ را می‌گویند شش میلیون و نیم، ظرف ۲۰ روز این افزایش قیمت صورت گرفته است. امروز یک کتاب صفحه‌ای چهارهزار تا چهارهزار و ۵۰۰ تومان شده است یعنی یک کتاب ۲۰۰ صفحه‌ای بین ۷۵۰ تا ۸۵۰ هزار تومان درمی‌آید. مخاطب کتاب معمولاً قشر بی‌پول‌ست، ممکن است مخاطب یک دانشجو یا یک بازنشسته باشد، اما با حقوق بازنشستگی نمی‌تواند ماهی یک کتاب بخرد.»

این فعال حوزه نشر می‌گوید: «خجالت می‌کشم به دانش‌آموز و شهروندی که به نمایشگاه می‌آید و کتابی از من می‌خواهد قیمت را بگوید، کتابی که باید ۲۰۰ هزار تومان باشد، ۵۰۰ هزار تومان است. خودم خجالت می‌کنم، اما نمی‌دانم چه می‌شود کرد. مسائل و مشکلات ناشر یک‌طرف، اینکه نویسنده خلق که

از جنگ و جهش نرخ دلار تا اعصاب خسته و جیب خالی مخاطب

صنعت نشر ایران به آخر خطر رسیده؟

در آستانه آغاز هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب تهران، صنعت نشر ایران با بحرانی کم‌سابقه روبه‌روست؛ از جهش سرسام‌آور قیمت کاغذ و سقوط تیراژ کتاب‌ها تا کاهش شدید قدرت خرید مردم. در شرایطی که جامعه درگیر تورم، اضطراب اقتصادی و نگرانی‌های سیاسی است، کتاب بیش از قبل از سبذ خانوار حذف شده است.

درآمدش از راه تألیف و ترجمه است، دیگر رغبتی به کار ندارد موضوع دیگری است که سبب می‌شود اثر خوبی نداشته باشیم. شاید باید برویم کتاب‌های کشورهای دیگر را بکی کنیم که کار زشتی است.»

وابستگی دلاری و بحران واردات در عصر تحریم و جنگ

صنعت نشر ایران بیش از آنکه فرهنگی باشد، صنعتی از مزحور است. مرکب، زینک و مهم‌تر از همه کاغذ، پیوند ناگسستنی با قیمت دلار دارند. در شرایطی که به دلیل تنش‌های سیاسی و آثار اقتصادی درگیری‌های نظامی، تخصیص ارز حمایتی به کالاهای اساسی محدود شده است، نشر در ریفهای آخر اولویت‌های دولتی قرار گرفته است.

واردات کاغذ اکنون در انحصار حلقه‌های خاصی قرار گرفته و همان‌طور که نویدگویبی اشاره کرده، «کاغذهای دولتی» به جای رسیدن به دست ناشران واقعی، در بازارهای موازی و با قیمت آرد سر در می‌آورند. این ناترازی میان هزینه تولید و قدرت خرید مردم، باعث شده که تیراژ کتاب‌ها از ۳۰۰۰ نسخه در دهه گذشته، به ۲۰۰ نسخه در سال ۱۴۰۵ سقوط کند. این یعنی نشر کتاب عملاً از یک فعالیت اقتصادی به یک خیرخواهی فرهنگی پررضر تبدیل شده است. از ۲۶ اردیبهشت‌ماه، نمایشگاه مجازی کتاب آغاز می‌شود. اگرچه این رویداد طبق تقویم سالانه برگزار می‌شود و هدف آن ایجاد دسترسی برابر در سراسر کشور است، اما نمی‌توان انتظار معجزه اقتصادی

از آن داشت. نمایشگاه‌ها همواره به عنوان موتور محرک فروش عمل می‌کردند، اما در سال جاری، حتی تخفیف‌های ۱۰ تا ۲۰ درصدی دولت و ناشران نیز نمی‌تواند شفاف عمیق بین قیمت تولید و توان خرید را پر کند.

بسیاری از ناشران معتقدند هزینه ارسال پستی، بسته‌بندی و مالیات‌های پنهان در فروش مجازی، عملاً همان سود ناچیز نمایشگاهی را هم از بین می‌برد. نمایشگاه‌مجازی در شرایطی برگزار می‌شود که اینترنتت کشور خود با بحران‌های زیرساختی و هزینه‌های بالا روبروست و این خود مانع دیگری برای خریداران است.

چه باید کرد؟

بدیهی است که برای خروج از این وضعیت، نمی‌توان صرفاً به برگزاری نمایشگاه یا نامه‌نگاری‌های تشریفاتی (نظیر نامه ۱ بندی اخیر وزیر ارشاد به وزیر صمت) اکتفا کرد. برای کمک به بقای صنعت نشر انتظار می‌رود که گام‌ها جدی و واقعی برداشته شود. مثلاً تأسیس «بانک کاغذ» و توزیع مستقیم. دولت باید با حذف واسطه‌ها، مستقیماً کاغذ را از مبدا واردات به لیتوگرافی‌ها و چاپخانه‌ها بر اساس تاییدیه وزارت فرهنگ تحویل دهد تا جلوی نشت کاغذ به بازار آزاد گرفته شود. راهکار بعدی می‌تواند ارائه سوبسید مستقیم به مصرف‌کننده (بن کتاب) باشد. در شرایط تورم لجام‌گسیخته، سوبسید نباید به تولیدکننده (که ممکن است هدر برود) بلکه باید به صورت «اعتبار خرید» با مبالغ قابل توجه به دانش‌آموزان، دانشجویان

وقتی همه سریال‌ها پر مخاطب‌ترین هستند

در مقایسه با «کلانتری ۱۱» چند هفته زودتر از آنتن خداحافظی کرد. با این حساب دو سریالی که هم‌زمان روانه آنتن شده‌اند نمی‌توانند هر دو ادعای صدرنشینی را داشته باشند.

بسیاری از کارشناسان رسانه معتقدند تلویزیون به‌تنهایی معیار دقیقی برای سنجش میزان واقعی مخاطبان نیست. تعداد کلیک‌ها، بازدیدهای تکراری و حتی تفاوت تعداد قسمت‌های سریال‌ها می‌تواند

روی آمار نهایی تأثیر بگذارد. طبیعی است سریالی که قسمت‌های بیشتری دارد، مجموع بازدید بالاتری نیز ثبت کند؛ در حالی که برای مقایسه عادلانه، باید میانگین بازدید هر قسمت محاسبه شود، نه صرفاً عدد کلی بازدیدها. «کلانتری ۱۱» در ۳۷ قسمت تولید شده و ۱۰٫۲ میلیون بار دیده شده است. سریال «بیگانگان» نیز با پخش ۳۱ قسمت رقم ۲۹٫۵ میلیون بازدید را کسب کرده است. یک روش منطقی این است که بازدید کلی را تقسیم بر تعداد قسمت‌ها کنند و میزان مخاطبان بر اساس مخاطبان هر قسمت اعلام شود. در غیر این صورت هر سریالی که طولانی‌تر باشد، شانس بیشتری برای جذب مخاطب بالاتر پیدا می‌کند.

در رقابت میان این دو سریال، «بیگانگان» با تعداد قسمت‌های کمتر مخاطب بیشتری داشته است. بنابراین لقب «پربیندندترین و محبوب‌ترین سریال» نمی‌تواند درست باشد.

دقت و شیوه مخاطب سنجی برنامه‌های تلویزیونی همواره یکی چالش برانگیز صداوسیما بوده است. چند روز پیش اعلام شد که بر اساس تازه‌ترین آمار منتشر شده از سوی مرکز افکارسنجی سازمان صدا و سیما، «به وقت ایران» از شبکه خبر با ۲۴.۵ درصد مخاطب و برنامه «پاورقی» از شبکه دو سیما با ۳۱.۴ درصد بیننده، به عنوان پرمخاطب‌ترین برنامه‌های رسانه ملی از آغاز جنگ رمضان شناخته

فرهنگ و هنر

خبر

هفته میراث فرهنگی با محور جنگ، موزه و حفاظت برگزار می‌شود

تقویم برنامه‌های گرمی‌داشت هفته میراث فرهنگی و روز جهانی موزه‌ها منتشر شد؛ برنامه‌ای که با مشارکت نهادهای فرهنگی، موزه‌ای، پژوهشی و تخصصی برگزار می‌شود و بخش قابل‌توجهی از آن به موضوع موزه‌ها، جنگ، حفاظت از میراث فرهنگی و تاب‌آوری فرهنگی اختصاص دارد.

به گزارش ایسنا، بر اساس این تقویم که کمیته ملی موزه‌های ایران (ایکوم) در آستانه روز جهانی موزه‌ها (۲۸ اردیبهشت) منتشر کرده است، نخستین برنامه با عنوان «گردشگری در سایه جنگ»، روز سه‌شنبه ۲۲ اردیبهشت‌ماه، ساعت ۱۷ تا ۱۹ در خانه‌موزه پروین اعتصامی برگزار می‌شود. همچنین نشست «گردشگری و میراث فرهنگی» به همت ستاد گردشگری شهرداری تهران یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه از ساعت ۱۴ تا ۱۷ در موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس برگزار خواهد شد.

از دیگر برنامه‌های شاخص این هفته می‌توان به آیین روز جهانی موزه‌ها در موزه ملی ایران اشاره کرد که دوشنبه ۲۸ اردیبهشت ماه ساعت ۱۰ تا ۱۲ در موزه ملی ایران برگزار می‌شود. همچنین در این روز مراسم گرامیداشت روز جهانی موزه‌ها از ساعت ۱۵ تا ۲۰ در خانه هنرمندان ایران برگزار خواهد شد.

در ادامه این رویدادها، کارگاه «موزه‌های خصوصی: چپستی و درپایی» با دبیری راما وزیری، سه‌شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه از ساعت ۱۰ تا ۱۲ و نشست «جنگ و حفاظت حقوقی از موزه‌ها در حقوق بین‌الملل» با حضور انجمن دوستداران قانون‌مدار و ایکوم ایران و منیر خلقی، مدیر ایکوم، از ساعت ۱۴ تا ۱۷ در خانه موزه پروین اعتصامی برگزار خواهد شد. نشست «مجموعه‌داران و میراث فرهنگی» نیز از دیگر برنامه‌های روز سه‌شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه است که از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در موزه ملی ایران برگزار می‌شود.

چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت، پژوهشگاه میراث فرهنگی میزبان مراسم بزرگداشت روز جهانی موزه‌ها و هفته بزرگداشت میراث فرهنگی خواهد بود. این برنامه با پنل تخصصی «حفاظت و میراث فرهنگی» و با حضور دکتر قلی‌نژاد، از ساعت ۹ تا ۱۴ برگزار می‌شود. در ادامه همین روز، نشست «میراث معماری و پیوند» به همت انجمن میراث معماری، از ساعت ۱۶ تا ۱۹ در موزه نقشه برگزار خواهد شد.

پنجشنبه ۳۱ اردیبهشت نیز دو نشست تخصصی در خانه موزه پروین اعتصامی و خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. نخست، نشست «عرفی و ارائه برنامه‌های کمیته‌های بین‌المللی و تخصصی ایکوم توسط اعضای منتخب» با حضور منیر خلقی و کیکیا امینی، از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در خانه‌موزه پروین اعتصامی برپا خواهد شد. سپس نشست «مسئولیت اجتماعی و موزه‌ها» با حضور محیط طباطبایی، از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در سالن امیرخانی خانه‌هنرمندان برگزار می‌شود.

جمعه اول خرداد، مجموعه فرهنگی تاریخی کاخ نیابوران میزبان نشست «حفاظت از حجم و مجسمه‌ها در زمان جنگ» خواهد بود. این برنامه با حضور نگار نوری‌پور از ساعت ۱۵ تا ۱۷ برگزار می‌شود.

شنبه دوم خرداد نیز نشست «کودک، موزه و جنگ» با حضور دکتر زین‌العابدینی، از ساعت ۱۴ تا ۱۶ در موزه ملی علوم و فناوری ایران برگزار خواهد شد.

در ادامه برنامه‌ها، روز یکشنبه سوم خردادماه، نشست گرامیداشت روز جهانی موزه‌ها با عنوان «فرصت‌ها و چالش‌ها: ترویج علم در زمان جنگ‌های مبتنی بر علم و فناوری» با حضور کمیوا امینی و شجاعی کاوه، از ساعت ۱۰ تا ۱۳ در موزه ملی علوم و فناوری ایران برگزار می‌شود.

نشست «افراد توابان و موزه‌ها» در همان روز از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در خانه‌موزه پروین اعتصامی برپا خواهد شد.

دوشنبه چهارم خرداد، موسسه موزه‌های بنیاد مستضعفان ویژه‌برنامه «روز جهانی موزه‌ها، موسسه موزه‌های بنیاد مستضعفان» را از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در موزه زمان برگزار می‌کند.

منطقه فرهنگی و گردشگری عباس‌آباد نمایشگاه «آران به روایت جنگ‌ها» و نشست «تاب‌آوری موزه‌ها در شرایط جنگ» را در فضای باز پل طبیعت از ساعت ۱۶ تا ۱۸ برگزار خواهد کرد.

از دیگر برنامه‌های این دوره، بزرگداشت «روز ملی اهدای عضو» با همکاری انجمن ملی اهدای عضو در موزه سینما است که با دبیری نرگس اصفهانی برگزار می‌شود. همچنین برنامه «چشم هفتم در میراث» با محوریت فیلمواره موزه و سینما و با دبیری مرجان حاج‌رحیمی در موزه سینما برپا خواهد شد.

اینترنت برای مردم داخل در مقابل آزادی عمل رسانه‌های معاند و دیاسپورا و تأثیر آن بر شکل‌گیری روایت داخلی و ارتباطات جهانی، اظهار کرد: اساساً مرجعیت رسانه‌ای را کسی تعیین نمی‌کند. مرجعیت در بالندگی خود رسانه و در اثر رجوع افکار عمومی به آن رسانه اتفاق می‌افتد. آنچه از افکار عمومی منعکس می‌شود. همان بازتاب در روزنامه‌نگاری . نشان می‌دهد که رسانه‌های داخلی تأثیرگذار بوده‌اند یا نه. وی با تأکید کرد: اکنون تأثیرگذاری رسانه‌های داخلی به حداقل رسیده است. زیرا زمینه تعیین‌کنندگی را به رسانه‌های خارج از ایران واگذار کرده‌ام. اگر بستر و زمینه را برای رسانه‌های داخلی فراهم کنیم، مرجعیت طی یک فرآیند (process) شکل می‌گیرد. همان‌طور که این تأثیرگذاری به حداقل رسیده، برای بازگشت آن نیز زمان لازم است و هر تأکید بیشتری بر محدودیت‌های کنونی، لطمه بیشتری به ما وارد می‌کند.

دکتر رضاییان - استاد ارتباطات و روزنامه‌نگاری:

دکتر رضاییان ادامه داد: دیدگاه ما در ایران نسبت به ارتباطات دچار ایراد اساسی است. ما ارتباطات را چندسویه نمی‌بینیم. آن را همچنان از بالا به پایین تلقی می‌کنیم و حاضر نیستیم ارتباطات کنشگرانه را ببپذیریم؛ همه چیز را واکنشگرا می‌بینیم. به گفته وی، ارتباطات کنشگرانه مبتنی بر تئوری کنش متقابل است که زیرساخت آن توافق، پیش از آن تفاهم، و پیش از آن گفت‌وگوست. تحقق گفت‌وگو نیز نیازمند «تبادل معناس»، نه صرفاً حرف زدن. وی تصریح کرد: ارتباطات چندسویه فضا را مثبت و به سمت فرهنگ‌سازی می‌برد. ارتباطات میان‌رشته‌ای است و در فرهنگ، هنر، اقتصاد، سیاست، امنیت، جامعه‌شناسی و مدیریت به آن نیاز داریم. متأسفانه نگاه ما در ایران به ارتباطات باید تغییر کند و این بزرگ‌ترین مانع ساختاری است. گاهی اوقات کنشگران خارج از حاکمیت و حتی در محافل فرهنگی، رسانه‌ای و دانشگاهی نیز نگاه «از بالا به پایین» دارند.

امنیت ملی نباید با قطع اینترنت تأمین شود

رضاییان در ادامه این‌گفت‌وگو در پاسخ به پرسشی درباره پیشنهادش به متولیان برای خروج از وضعیت موجود، اظهار کرد: رعایت مسائل امنیتی در یک کشور آن‌گاه زاینده است که با وجود اینترنت، همه مؤلفه‌های امنیت ملی، نظامی و دفاعی محقق شوند. ملاحظات امنیتی موضوعی است که همه از آن حمایت می‌کنند. اما نکته اینجاست که باید مؤلفه‌های امنیتی را به‌گونه‌ای پیش برد که با ادامه اینترنت همراه باشد، نه با قطع آن. قطع اینترنت به کسب‌وکارها لطمه می‌زند و پس از مدتی خبر اینترنت‌های مختلف منتشر می‌شود. این وضعیت «سالبه به انتفاء موضوع» است. وی افزود: اگر اینترنت قطع است قطع شود، پس چرا اینترنتی طبقاتی معنا

دارد؟ اینکه اینترنت برای عده‌ای باشد و برای عده‌ای نباشد، دیدگاه ارتباطی نیست. در علم ارتباطات باید برای شرایط بحران و شرایط پایدار به یک اندازه راه‌حل داشت. در حالی که در شرایط پایدار نیز فیلترینگ همچنان ادامه دارد و برطرف نشده است. **ارتباطات از «دانستن» به «باور» و «کنش» می‌رسد؛ محدودیت اینترنت، کنشگری را حذف می‌کند**

رضاییان در پاسخ به پرسشی درباره شکاف بین علم ارتباطات و مشارکت عمومی در شرایط محدودیت اینترنت، و اینکه آیا می‌توان گفت ارتباطات در ایران به رشته‌ای جداافتاده از توده‌های اجتماعی تبدیل شده است، اظهار کرد: ارتباطات از کجا به وجود می‌آید؟ نخستین مسئله «فهمیدن» است. تا زمانی که فردی صرفاً «می‌داند»، به پذیرش و مشارکت نمی‌رسد. تفاوت میان «اتصال» (Connection) و «ارتباط» (Communication) در همین جاست. ارتباط زمانی شکل می‌گیرد که از دانستن به فهمیدن گام برداریم. سپس باور، بعد از باور انتخاب، سپس تصمیم و در نهایت کنش (Action) حاصل شود.

رضاییان ادامه داد: اگر در ایران کاری کنیم که مشارکت کاهش یابد و ارتباط مردم با یکدیگر در بسترها مختلف به حداقل برسد، نتیجه این می‌شود که «کنشگری» از میان می‌رود. همبستگی ملی، حضور مردم در صحنه و مسائلی از این دست، همه از یک منشأ ارتباطی ناشی می‌شوند و این امور نیازمند زمینه‌ها، بسترها و وسایل ارتباطی هستند تا مردم را از دانستن به باور و سپس به کنش برسانند.

مرجعیت رسانه‌ای تعیین‌شدنی نیست

رضاییان در پایان این‌گفت‌وگو در پاسخ به پرسشی درباره آسیب محدودیت